

הכל קשור אחד בשני עד הא"ס שכולם תלויים בו

כְּגֹוֹנָא דָא לְעֵילָא לְעֵילָא, וְאִיהוּ בְרָזָא דְמַלְכָא עֲלָאָה,

בְרָזָא יִקְרָא סְתִימָאָה וכדוגמת כך המדרגות העליונות

שמבינה דאצילות הם בסדר זו למעלה מזו, כי הבינה היא מקבלת מסוד החכמה הנקרא

מלך העליון והחכמה מקבלת מהסוד היקר והסתום של א"א (יהל אור). **עַד**

דְּאִשְׁתְּכַח, דְּכֻלָּא אֶתְנִין מִמוּחָא עֲלָאָה, סְתִימָאָה דְּכֻלָּא

עד שנמצא שכל ספירות עולם האצילות הם ניוונים ומקבלים את שפעם מהמוח העליון

הסתום והנעלם מכולם שהוא מוחא סתימאה דא"א (יהל אור). **וְכַד יִסְתַּכְּלוּן**

מְלִי, כֻּלָּא אֶתְקַשְׁר דָּא בְדָא וְדָא בְדָא וכאשר מתבוננים בסודות

האלו רואים שהכל קשור אחד בשני וזה בזה מאחר שכל הספירות השתלשלו וירדו מדרגה

אחר מדרגה מהא"ס עד שנמצא שכל העולמות תלויים על ידו (יהל אור).

משה התפלל שיגדל ויתרבה השפע של א"א וישראל יאמרו י"ג מידות בשעת

צרה ובשעת התפילה

תָּא חַיִּי, פֶּד אַנְהִיר עֵתִיקָא סְתִימָא בְּמוּחָא, וּמוּחָא

אַנְהִיר לְלִבָּא, בְּדֶרֶךְ [עד] נַעַם יְהוָה. וְהָא אוֹקִימְנָא

בא וראה שכאשר מאיר א"א הנקרא עתיקא שהוא סתום ומתלבש בחכמה דאצילות שהיא

בחינת המוח, ועי"כ המוח שהוא החכמה מאיר ללב שהוא הבינה כדוגמת הדרך של הבינה

הנקראת נועם ה' שהיא מאירה את השפע שלה לזו"ן, ומשום כך היא נקראת נועם ה' והוא

— אור הרשב"י —

[עד] גירסת הרמ"ק בדרך.

הלימוד היומי

לע"נ חכם יהודה מועלם בן שמהה זצוק"ל

ע"ש השפיע המתפשט ממנה אל המלכות, והרי ביארנו את סוד הדבר (רמ"ק), **וְדָא** הוא כח יהוה. **הָהוּא חֵילָא דְאֵתִי מַעְתִּיקָא קְדִישָׁא. סְתִימָא דְכָל סְתִימִין** וזהו מש"כ ועתה יגדל נא כח ה' כי פירושו על אותו הכח המגיע מא"א הנקרא עתיקא קדישא שהוא סתום באו"א הנקראים סתומים ואותו כח מגיע אל שאר הפרצופים הנקראים כח ה' (מק"מ בביאור השני). **יְגַדֵּל נָא, דִּיתְרֵבִי וְיִסְגִי לְעֵילָא לְעֵילָא. וְיִתְנַגֵּיד וְיִתְמַשֵּׁךְ לְתַתָּא** ומש"כ 'יגדל נא' פירושו שמשה רבנו התפלל שיגדל ויתרבה השפיע של א"א הנמצא למעלה למעלה. **כְּאֶשֶׁר דִּבְרַתְ, כְּמָה דְאוּקְמוּדְ** ומש"כ 'כאשר דברת' פירושו כמו שלמדנו שביקש משה מהקב"ה שיאריך אפו אפילו לרשעים [ע"ה]. **לְאִמֵּר, לְמִילָף מְהֵבָא כָּל דְרִין בְּתְרָאִין, לְעָלָם וּלְעָלְמֵי עָלְמִין. לְאִמֵּר** [ע"ה], **לְמִימֵר לְדָא בְּשַׁעְתָּא דְעֶקְתָּא** ומש"כ 'לאמר' פירושו שילמדנו מכאן כל הדורות הבאים לעולם ולעולמי עולמים לומר את ה"ג מידות בשעת צרה בכדי להמתיק את הדינים (יהל אור). **לְמִימֵר דָּא, בְּשַׁעְתָּא דְרוּוְחָא** וכן יאמרו י"ג מידות בשעת הרווחה שהוא בשעת התפילה. **וּמֵאִי הוּא** ואיזה דבר

אור הרשב"י

לרשעים. אמר ליה: רשעים יאבדו. – אמר ליה: השתא חזית מאי דמבעי לך. כשחטאו ישראל אמר לו: לא כך אמרת לי, אך אפים לצדיקים? אמר לפניו רבנו של עולם, ולא כך אמרת לי אף לרשעים? והיינו דכתיב ועתה יגדל נא כח ה' כאשר דברת לאמר.

[ע"ה] יהל אור לא גורס לאמר.

[ע"ה] כדאיתא בעירובין דף כב עמוד א' אמר רבי חגי ואיתימא רבי שמואל בר נחמני: מאי דכתיב אך אפים? אך אף מבעי ליה! אלא: אך אפים לצדיקים, אך אפים לרשעים. וכן איתא בסנהדרין דף קיא עמוד א' דתניא: כשעלה משה למרום מצאו להקדוש ברוך הוא שיושב וכותב אך אפים. אמר לפניו: רבנו של עולם, אך אפים לצדיקים? – אמר לו: אף

הם יאמרו. **יְהוָה אֶרְךָ אַפַּיִם וְגו', וְהָא אוֹקִימָנָא מְלִי** אלא הוא מש"כ 'ה' ארך אפים' דהיינו י"ג מידות וכמו שלמדנו [עז] כבר את סוד הדבר.

המרגלים גרמו שתסתלק מידת האמת ולכן משה רבנו לא אמר אותה **אָמַר רַבִּי יִצְחָק, אִמַּת אִמַּאי סָלִיק מִכָּאן** שאל רבי יצחק למה לא כתוב במידות שהזכיר משה רבנו את מידת אמת ולמה הזכיר משה רק תשע מידות. **אָמַר רַבִּי חֵיִיא, אֵינּוֹן גָּרְמוּ לֵיהּ דְּאִסְתָּלִּיק מִכָּאן, דְּהָא בְּשִׁקְרוּ דְּבִרוּ גְרַמְיִיהוּ בְּתַהוּא מְדָה דְּבַר נֶשׁ מוֹדֵד בַּהּ, מוֹדְדִין לֵיהּ** השיב לו רבי חייא שהמרגלים גרמו שתסתלק מכאן מידת ואמת מאחר שבשקר הם ניהגו את עצמם, והוא ע"י שהם הוציא לעז על הארץ ובאותה מידה שבה מודד האדם בה מודדים לו מלמעלה. **וְכֵן שָׂאָר אֲחֵרֵי אִסְתָּלְקוּ, דְּלֹא יְכִיל מוֹשֶׁה לְמִימְרֵיהוּ, בְּגִין דְּאֵינּוֹן גָּרְמוּ** ומשום כך גם שאר המידות נסתלקו מכאן מאחר שמשה לא היה יכול לאומרם מפני שקר המרגלים. **סְלַחְתִּי כְּדַבְּרֶיךָ, כְּדַבְּרֶיךָ מִמֶּשׁ, וְהָא אֲתַעְרוּ חֲבַרְיָא, וְהָא אֲתַמַּר** ומש"כ 'סלחתי כדבריך' פירושו כדבריך

אור הרשב"י

מוחל להם. ה' ה' - אני הוא קודם שיחטא האדם, ואני הוא לאחר שיחטא האדם ויעשה תשובה. אל רחום וחנון, אמר רב יהודה: ברית כרותה לשלש עשרה מדות שאינן חוזרות ריקם, שנאמר הנה אנכי כרת ברית.

[עז] כראיתא בראש השנה דף יז עמוד ב' ויעבר ה' על פניו ויקרא, אמר רבי יוחנן: אלמלא מקרא כתוב אי אפשר לאומרו, מלמד שנתעטף הקדוש ברוך הוא כשליח צבור, והראה לו למשה סדר תפלה. אמר לו: כל זמן שישראל חוטאין - יעשו לפני כסדר הזה, ואני

ממש כי הקב"ה הודה למשה על דבריו וכמו שהתעוררו החברים לבאר כן [עזח] והרי למדנו

את הענין.

אמר המגיה, כך מצאתי בהעתקות אשר לפני, ומתוך הלשון נראה שחסר התחלת המאמר, וגם במקומות אחרים ממנו חסר, ועם כל זה לא רציתי להשמיטו מן הספר להגדיל תורה ולהאדיר [עטז].

דור המדבר דור דעה בסופו של דבר זכו לעלות לגן עדן

דָּא עִם דָּא, מַה דְּלָא הוּוּ יְכַלִּין לְמַלְלָא מִקְדָּמַת דְּנָא

והנה כאשר כמה תנאים [9] עשו עליית נשמה לעולמות העליונים הם היו מדברים

זה עם זה מה שהם לא יכלו לדבר קודם לכן. **נִפְקוּ מִהָהִיא פִּתְחָא, וַיִּתְּבוּ**

בְּגִנְתָּא תַּחֲתַי אֵילָנִין והנה הם יצאו מאותו פתח שבו הם היו קודם לכן ואז

אור הרשב"י

[עטז] וכתב בזהר חי מכאן ועד דף קס"ד ע"א הם מאמרים שמבוארים בהם סודות שהתגלו לכמה תנאים ע"י צדיקים בגן עדן בעת שעשו בחייהם עליית נשמה לעולמות עליונים. וכתב הרמ"ק בפרשת בלק בספר אור החמה דף ל"ז ע"ב ובכרך י"ד עמוד פ"ט שמצאתי בזהר מאמרים מועתקים מעלים קרואים ומבולבלים וכו' ואי אפשר לעמוד על תוכן ביאורם כראוי מפני שהעיקר חסר מן הספר ועם כל זה נבארו בו בחזקת היד כדי שלא יחסר דבר מקובץ זה הן חסר הן יתיר עכ"ל.

[9] בזהר חי כתב שרשב"י היה אחד מהם אולם בקרני אור כתב שאלו התנאים היו כמה דורות לפני רשב"י ע"ש.

[עזח] כדאיתא בכרכות דף לב עמוד א' מבלתי יכלת ה', יכול ה' מיבעי ליה! – אמר רבי אלעזר, אמר משה לפני הקדוש ברוך הוא: רבוננו של עולם, עכשיו יאמרו אומות העולם: תשש כחו כנקבה ואינו יכול להציל. אמר הקדוש ברוך הוא למשה: והלא כבר ראו נסים וגבורות שעשיתי להם על היס! – אמר לפניו: רבוננו של עולם, עדיין יש להם לומר: למלך אחד – יכול לעמוד, לשלשים ואחד מלכים – אינו יכול לעמוד. אמר רבי יוחנן: מנין שחזר הקדוש ברוך הוא והודה לו למשה – שנאמר ויאמר ה' סלחתי כדברך. תני דבי רבי ישמעאל: כדברך עתידים אומות העולם לומר כן. אשרי תלמיד שרבו מודה לו.

הלימוד היומי

לע"נ חכם יהודה מועלם בן שמחה זצוק"ל